

ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse en lille Smule deraf —: „Der findes mange mindre Kvæghold i Landet, der ere oparbejdede til et saadant Standpunkt, at de hurtigt kunne komme til at højne den almindelige Avl ved Spredning af Tyre, om de blot selv komme under rationel Drift. Den første Betingelse er Anskaffelsen af en fortrinlig Tyr, der stadig maa erstattes af en ny af lige saa god Kvalitet, hver Gang Indavl eller andre Forhold betinge Tyreskifte. Men de fortrinlige Tyre ere meget kostbare, og i Almindelighed kan Tyrespørgsmaalet ikke løses ved Indmeldelse i en Kvægavlsforening; thi Kvægavlsforeningstyrene, der ere anskaffede med den almindelige Avl for Øje, ere i Reglen ikke af saa god Kvalitet, at de kunne fremme Avlen i mere fremskredne Kvæghold. — Den næste Betingelse er indgaaende Kontrol med Mælkemængde, Mælkefedme, Fodring og Afstamning. Foranstaltninger af denne Art blive ogsaa ret kostbare, da Indmeldelse i en almindelig Kontrolforening ikke er tilstrækkelig, fordi Kontrollen her som Regel ikke er indgaaende nok“. Det er en ret mærkelig Udtalelse, forekommer det mig. Der staar altsaa til at begynde med, at der er mange mindre Kvæghold, som ere komne paa et saa fremskredent Standpunkt, at de hurtigt kunne komme til at højne den almindelige Avl, blot de selv komme under rationel Drift. Der er altsaa mange, som gerne ville under rationel Drift, men som ikke kunne. Jeg tror, det er en ren Misforstaaelse. Jeg tror, at disse Besætninger, som ere paa det høje Standpunkt, ere under rationel Drift, og man skal ganske rolig lade dem have Lov til i fuld Frihed som hidtil at gaa videre i det Spor, som de en Gang ere slaaede ind paa. Saa er der det, at den første Betingelse er Anskaffelsen af en fortrinlig Tyr. Er det ikke Betingelsen i enhver Kvægavlsforening? Jeg kan ikke se rettere. Saa staar der, at Tyrespørgsmaalet løses ikke, ved at man gaar ind i en Kvægavlsforening; for det første ere Tyrene meget kostbare, og for det andet ere Kvægavlsforeningstyrene anskaffede med den almindelige Avl for Øje. Se, jeg har Lyst til her at henvise til, at Kvægavlsforeningstyrene ere dog dem, som paa vore Skuer, baade de smaa og de store, tage de største Præmier. Jeg kender ikke Forholdene saa godt for det røde Kvæg, men for Jyllands Vedkommende er det i alt Fald Tilfældet, og jeg gad vidst, hvad en Opdrætterforening, som jo er en Kvægavlsforening af en anden Kaliber — en Favorit-

kvægavlsforening vil jeg helst kalde den — jeg gad vidst, hvordan den skulde faa bedre Tyre. I Almindelighed ville Kvægavlsforeningerne gerne have første Klasses Tyre, og de ere ikke rædde for at give noget for dem, og man skal ikke tro, at Opdrætterforeningerne bedre kunne faa de gode Dyr; nej, Kvægavlsforeningerne ville snuppe dem for Næsen af dem, hvis de kunne.

Saa kommer jeg til den sidste Del af det, Kommissionen her skriver, det om den indgaaende Kontrol med Mælkemængde, Mælkefedme, Fodring og Afstamning, som ogsaa skulde finde Sted gennem disse Opdrætterforeninger. Der staar, at Foranstaltninger af denne Art blive ogsaa ret kostbare, da Indmeldelse i en almindelig Kontrolforening ikke er tilstrækkelig, fordi Kontrollen her som Regel ikke er indgaaende nok. Man skulde altsaa vente, at man gennem disse Opdrætterforeninger vilde faa en mere indgaaende Kontrol. Nu kunde jeg have Lyst til paa dette Punkt at henvise til en Udtalelse af Konsulent S. P. Petersen, Malling. Han er Konsulent for de forenede jydsk Landboforeninger, og i den Beretning, han har afgivet om Konkurrencen mellem hele Kvæghold i Jylland, hvor han var Bedømmelsesudvalgets Sekretær, skriver han om den Kontrol, der øves paa Avlscentrerne. Jeg maa forudsætte, i alt Fald efter den Deling, her har fundet Sted, at Avlscentrerne endda ville staa et Trin højere end Opdrætterforeningerne, og deres Kontrol altsaa være endnu mere betryggende. Men, som sagt, om denne indgaaende Kontrol udtaler Konsulent S. P. Petersen sig paa følgende Maade — jeg maa maaske have Lov til at oplæse et Par Linier: „Hvad Fodringsregnskabet angaar, da er det indlysende, at dette i det væsentligste maa hvile paa, hvad Konkurrenterne have opgivet angaaende Fodringen; thi om nogen indgaaende Kontrol, udøvet af Assistentterne, kan der paa dette Omraade ikke være Tale“. Dette siger altsaa Konsulenten, at om en indgaaende Kontrol, udøvet af Assistentterne, kan der slet ikke være Tale. Her hævder man, at det er netop den indgaaende Kontrol, vi skulle faa gennem Opdrætterforeningerne. Det siger i Grunden sig selv, at det er rigtigt, hvad Konsulenten skriver, at om en indgaaende Kontrol kan der ikke være Tale. Hvem skal nemlig udøve den? Assistentterne komme hver tyvende Dag, hvorledes kan det give en indgaaende Kontrol? Den Kontrol, der kan være Tale om, er den Mælkemængde, som er til Stede den Dag, Assistentterne ere der, og denne Mælks